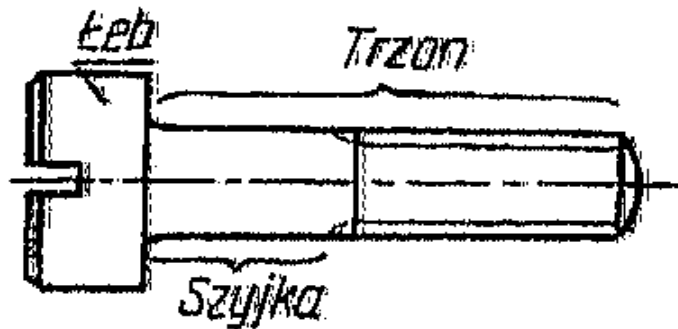

Wkręt

Łącznik gwintowy pełny z gwintem zewnętrznym i łbem o różnych kształtach, wkręcany za pomocą wkrętaka. We wkręcie lub śrubie rozróżniamy łeb i trzon (rys. W.16). Część gładka, nie nagwintowana trzonu nazywa się szyjką. Kształt

Rys. W.16. Wkręt

łba łącznika gwintowego rozstrzyga, czy zalicza się go do wkrętów czy do śrub. Zakończenie wkręta lub śruby może być:

- *czopowe*
- *stożkowe*
- *soczewkowe*
- *płaskie*

Zakończenie czopowe mają wkręty często wkręcane, np. w zegarkach, gdzie stosuje się tylko wkręty. Usuwanie urwanych wkrętów, zwłaszcza gdy wkręt urwie się równo z płytą zegarka, lub czasem nawet głębiej, jest bardzo trudne. W sposób mechaniczny usunięcie reszty wkręta jest zwykle niemożliwe - pozostaje wtedy jedyny sposób, tj. wytrawienie w roztworze wodnym kwasu siarkowego. Najlepiej działa roztwór 5 - 10 procentowy, podgrzany do temperatury 40 - 80°C. Płytę z urwanym wkrętem, po usunięciu z niej wszystkich elementów stalowych, zawiesza się na mosiężnym drucie w naczyniu porcelanowym lub szklanym w taki sposób, aby cała płyta została zanurzona w roztworze. Wytrawianie trwa około pół godziny. Po wytrawieniu płytę należy wymyć wodą mydlaną i wypłukać wodą czystą. W sposób mechaniczny można usunąć urwany wkręt za pomocą wykręćki.

źródło: Bartnik i Podwapiński "Ilustrowany słownik zegarmistrzowski"